

Σύμβαση ΕΛΛΑΔΑΣ - ΔΑΝΙΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 1986/91¹
(ΦΕΚ 189 /10.12.1991/τ. Α')

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο Νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 18 Μαΐου 1989 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίο, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Δανίας και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής, αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα :

Άρθρο 1 Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

¹ **Ανακοίνωση** για τη θέση σε ισχύ της Συμβάσεως Ελλάδας –Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου (Φ.Ε.Κ. 56/ 8.4.1992/ τ..Α'):

Το Υπουργείο Εξωτερικών ανακοινώνει ότι η Σύμβαση μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, η οποία υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 18 Μαΐου 1989 και κυρώθηκε με τον υπ'αριθ.1986/1991Νόμο που δημοσιεύθηκε στο υπ'αριθ. 189 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, τεύχος Α' της 10^{ης} Δεκεμβρίου 1991, τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 αυτής, την 18^η Ιανουαρίου 1992.

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών του αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο που εισπράττονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Δανίας:

(i) ο κρατικός φόρος εισοδήματος (indkomstskatten til staten)·

(ii) ο δημοτικός φόρος εισοδήματος (den Kommunale indkomstskat)·

(iii) φόρος εισοδήματος των Κομητειακών δημοτικών αρχών (amtskommunale indkomstskat)·

(iv) ο φόρος ναυτικών (sømandsskatten)·

(v) ο ειδικός φόρος εισοδήματος (den særlige indkomstskat)·

(vi) ο εκκλησιαστικός φόρος (kirkeskatten)·

(vii) ο φόρος μερισμάτων (udbytteskatten)·

(viii) ο φόρος υδρογονανθράκων (kulbrinteskatten)·

(ix) ο κρατικός φόρος κεφαλαίου (formueskatten til staten) (στο εξής αναφερόμενοι ως «φόρος Δανίας»).

β) στην περίπτωση της Ελλάδας:

(i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων·

(ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων·

(iii) η εισφορά υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων που υπολογίζεται επί του φόρου εισοδήματος και

(iv) η εισφορά για τις επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης που υπολογίζεται στο ακαθάριστο εισόδημα από οικοδομές (στο εξής αναφερόμενοι ως «ελληνικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Στο τέλος κάθε έτους οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη τις ουσιαδείς μεταβολές που έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Άρθρο 3 Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν ορίζει διαφορετικά το κείμενο:

α) Οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν τη Δανία ή την Ελλάδα όπως το κείμενο απαιτεί.

β) Ο όρος «Δανία» σημαίνει το Βασίλειο της Δανίας συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε περιοχής, έξω από τα χωρικά ύδατα της Δανίας, η οποία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο έχει ή μπορεί, από τώρα και στο εξής, να καθορισθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δανίας σαν μια περιοχή μέσα στην οποία η Δανία μπορεί να ασκήσει κυριαρχικά δικαιώματα όσον αφορά την εξερεύνηση και εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της υφαλοκρηπίδας της (του θαλάσσιου βυθού ή του υπεδάφους του): ο όρος δεν περιλαμβάνει τις Φερόες Νήσους και τη Γροιλανδία.

γ) Ο όρος «Ελλάδα» σημαίνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και μέρος της υφαλοκρηπίδας της (του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους του) κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρία.

στ) Οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) Ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγιο αποκλειστικά μεταξύ τόπων στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

η) Ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

(i) στη Δανία: τον Υπουργό Εσωτερικών Εσόδων, Δασμών και Εμμέσων φόρων ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,

(ii) στην Ελλάδα: τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος, που δεν καθορίζεται σε αυτό το άρθρο, θα έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους τη σχετική με τους φόρους στους οποίους έχει εφαρμογή η Σύμβαση.

Άρθρο 4 Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή έδρας διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά εισόδημα από πηγές μέσα σ' αυτό το Κράτος ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5 Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μιας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο (PROJECT) κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνον εάν διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

4. Ανεξαρτήτως από τις ανωτέρω διατάξεις αυτού του άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για το σκοπό της αγοράς αγαθών, εμπορευμάτων, ή της συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διεξαγωγής, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό διεξαγωγής συνδυασμένων δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α' έως ε', εφόσον η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου που απορρέει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση που την ασκεί συστηματικά σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη για να συνάπτει συμβάσεις στο όνομα της επιχείρησης, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος αυτό σε σχέση με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, καίτοι ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπρόσωπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

8. Ανεξάρτητα από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου αυτού και τις διατάξεις του άρθρου 14 (μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες), ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, έρευνα, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα θεωρείται ότι διεξάγει, όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες, εργασία σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης ή μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται μέσα σ' αυτό.

9. Οι διατάξεις της παραγράφου 8 δεν εφαρμόζονται όταν οι δραστηριότητες διεξάγονται για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 30 ημέρες μέσα σε διάστημα 12 μηνών. Εν τούτοις για το σκοπό αυτής της παραγράφου οι δραστηριότητες που διεξάγονται από μία επιχείρηση η οποία συνδέεται με άλλη επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 9 (συνδεόμενες επιχειρήσεις) θεωρούνται ότι διεξάγονται από την επιχείρηση με την οποία συνδέεται αν οι εν λόγω δραστηριότητες είναι ουσιωδώς ίδιες με εκείνες οι οποίες διεξάγονται από την τελευταία αναφερόμενη επιχείρηση.

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η περιουσία αυτή. Ο όρος περιλαμβάνει εν πάσει περιπτώσει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για την έγγαιο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή πάγιες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δε θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θεωρούνται ως κέρδη της μόνιμης αυτής εγκατάστασης τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συναλλάσσεται με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση κατά ανεξάρτητο τρόπο.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μεία σ' άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Εισόδημα που προκύπτει από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένο το πλοίο ή από το οποίο έχει εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, το εισόδημα που αποκτά μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Το εισόδημα που αποκτά επιχείρηση αεροπορικών μεταφορών του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης της επιχείρησης.

4. Για τους σκοπούς αυτού του άρθρου κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση σε διεθνείς μεταφορές πλοίων ή αεροσκαφών περιλαμβάνουν κέρδη που προκύπτουν από την εκμίσθωση πλήρως ή μη εξοπλισμένων πλοίων ή αεροσκαφών δρομολογημένων σε διεθνείς μεταφορές από το μισθωτή ή αν τέτοια κέρδη από εκμίσθωση αποκτώνται ευκαιριακά σε σχέση με άλλα κέρδη που περιγράφονται στις παραγράφους 1, 2 ή 3 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 θα εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο, που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

6. Όσον αφορά τα κέρδη που αποκτώνται από την κοινοπραξία (consortium) των Δανικών, Νορβηγικών και Σουηδικών αερομεταφορών, γνωστό σαν σύστημα Σκανδιναβικών αερογραμμών (SAS), οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 θα εφαρμόζονται μόνο στο μέρος εκείνο των κερδών που αντιστοιχεί στο μερίδιο που κατέχει στην κοινοπραξία Det Danske Luftfartsselskab (DDL), η Δανική εταιρεία του Συστήματος Σκανδιναβικών αερογραμμών (SAS).

Άρθρο 9

Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

1. Av:

α) Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί αναλόγως - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί στο άλλο τούτο κράτος, και τα κατ' αυτόν τον τρόπο περιληφθέντα κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα αποδίδοντο στην επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους εάν οι τιθέμενοι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων όροι ήταν οι ίδιοι, οι οποίοι θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο τούτο Κράτος προσαρμόζει αναλόγως το ποσόν του φόρου, ο οποίος έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό πάνω σε εκείνα τα Κέρδη. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι υπόλοιπες διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών να συμβουλευούνται η μία την άλλη αν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 10 Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως τα «μερίσματα» αυτά μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο εισπράτων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) το 38% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος της Ελλάδας, και

β) το 18% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που κάνει τη διανομή είναι κάτοικος της Δανίας.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας), τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μία εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μία μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη σε φόρο επί αδιανεμήτων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από τα κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος, εάν αυτός ο κάτοικος είναι ο δικαιούχος των τόκων.

2. Μπορεί, όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατά αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις χρεών κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται είτε όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν είτε όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, ιδιαίτερα δε εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων τα οποία συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του άρθρου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σ' αυτό και η αξίωση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μια τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, έχει σ' ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιάς τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος εάν αυτός ο κάτοικος είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων.

2. Μπορεί, όμως, αυτά τα δικαιώματα να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο αυτό, σημαίνει: πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μουσικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή για το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο

προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, μία πολιτική υποδιάρθρωση, μια τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, που καταβλήθηκε λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13 **Ωφέλεια από κεφάλαιο**

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακινήτου περιουσίας που καθορίζεται στο άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μίας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μίας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14 **Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες**

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν:

α) αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αλλά μόνο κατά το ποσό που ανήκει σ' αυτήν την καθορισμένη βάση, ή

β) αυτός βρίσκεται στο άλλο Κράτος για μία περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες για οποιοδήποτε από τα δύο συνεχόμενα ημερολογιακά έτη, σε μία τέτοια περίπτωση το εισόδημα που αποκτάται από ένα φυσικό πρόσωπο κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας περιόδου ή περιόδων μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος.

Εν τούτοις στο μέτρο που η ανωτέρω αναφερόμενη αμοιβή δεν φορολογείται στο κράτος του οποίου ο αποδέκτης είναι κάτοικος, η αμοιβή μπορεί να φορολογείται στο άλλο κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει ειδικά μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15 **Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης, που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η εν λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία αυτή ασκείται έτσι, η αμοιβή που αποκτάται απ' αυτή μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος, για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν, συνολικά, τις 183 μέρες κατά το οικείο ημερολογιακό έτος και

β) η αποζημίωση καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εξαρτημένη εργασία που ασκείται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Όταν ένας κάτοικος της Δανίας αποκτά αμοιβή από εξαρτημένη εργασία που ασκείται σε αεροσκάφος δρομολογημένο σε διεθνείς μεταφορές από την Κοινοπραξία Σύστημα Σκανδιναβικών αερογραμμών (SAS), αυτή η αμοιβή φορολογείται μόνο στη Δανία.

Άρθρο 16 **Αμοιβές Διοικητικού Συμβουλίου**

Αμοιβές διοικητικού συμβουλίου και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17 **Καλλιτέχνες και αθλητές**

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικός ή ως αθλητής, από προσωπικές δραστηριότητές του που ασκούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, ή ενός αθλητή, με την ιδιότητά του αυτήν, δεν περιέρχεται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18 **Συντάξεις, πληρωμές κοινωνικών ασφαλίσεων, παροχές (annuities) και διατροφή**

1. α) Συντάξεις και παροχές (annuities) που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος.

β) Εν τούτοις, τέτοιου είδους συντάξεις και παροχές (annuities) φορολογούνται μόνο στο κράτος στο οποίο προκύπτουν, εάν ο λήπτης είναι υπήκοος αυτού του Κράτους.

2. Πληρωμές κοινωνικών ασφαλίσεων φορολογούνται μόνο στο Κράτος στο οποίο προκύπτουν.

3. Διατροφή και άλλες παρόμοιας φύσης πληρωμές, που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος υπόκειται σε φόρο σε αυτό σχετικά με αυτές τις πληρωμές, φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 19 **Κυβερνητικές υπηρεσίες**

1. α) Αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρέχονται προς αυτό το Κράτος ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, τέτοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και:

(i) είναι υπήκοος του Κράτους αυτού, ή

(ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 15 και 16 εφαρμόζονται σε αμοιβές για υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20 **Σπουδαστές**

Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δε φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21 **Άλλα Εισοδήματα**

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν αναφέρθηκαν στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6, αν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 22 **Κεφάλαιο**

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση, την οποία έχει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία και αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων και αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 23

Μέθοδοι για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

Η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως ακολούθως:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2, όταν ένας κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο κράτος χορηγεί:

α) σαν έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου ένα ποσό ίσο με τον καταβληθέντα φόρο εισοδήματος σ' αυτό το άλλο Κράτος,

β) σαν έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του εν λόγω κατοίκου, ένα ποσό ίσο με τον καταβληθέντα φόρο κεφαλαίου σε αυτό το άλλο Κράτος.

Μία τέτοια έκπτωση δεν μπορεί, εν τούτοις, να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν ένας κάτοικος της Δανίας αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης φορολογείται μόνο στην Ελλάδα, η Δανία μπορεί να περιλαμβάνει αυτό το εισόδημα ή το κεφάλαιο στη φορολογική βάση, αλλά θα αναγνωρίζει σαν έκπτωση από το φόρο εισοδήματος ή το φόρο κεφαλαίου εκείνο το μέρος του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, το οποίο αποδίδεται, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα που προέρχεται από την Ελλάδα, ή στο κεφάλαιο που κατέχει σ' αυτή.

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε καμία φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις αυτές συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) όλα τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν την εθνικότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) όλα τα νόμιμα πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες και ενώσεις που αποκτούν τη νομική μορφή που έχουν, βάσει της νομοθεσίας που ισχύει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση την οποία, επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που διεξάγουν τις αυτές δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 9, της παραγράφου 6 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, αφαιρούνται με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους. Επίσης, οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αφαιρούνται για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της επιχείρησης αυτής, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκειται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 2, σε φόρους κάθε είδους και μορφής.

Άρθρο 25

Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Στις περιπτώσεις που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος ή αν η περίπτωση του εμπίπτει στην παράγραφο 1 του άρθρου 24, υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου, η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και αν η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιοδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν, ως προς την ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης. Οι ίδιες επίσης μπορούν να συσκέπτονται για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μία συμφωνία με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη συμφωνίας να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των αρμόδιων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 26 **Ανταλλαγή πληροφοριών**

1. Οι αρμόδιες Αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική τακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους·

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ORDER PUBLIC).

Άρθρο 27 **Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί υπαλληλοι**

Τίποτα σ' αυτήν τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών αντιπροσώπων ή των προξενικών υπαλλήλων τα οποία έχουν βάσει των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 28 **Εδάφη στα οποία επεκτείνεται η Σύμβαση**

1. Η Σύμβαση αυτή μπορεί να επεκτείνεται όπως έχει ή μετά από αναγκαίες τροποποιήσεις σε οποιοδήποτε μέρος του εδάφους των Συμβαλλόμενων Κρατών, το οποίο ρητά εξαιρείται από την εφαρμογή της Σύμβασης και το οποίο επιβάλλει φόρους στην ουσία όμοιας φύσης με εκείνους στους οποίους εφαρμόζεται η εν λόγω

Σύμβαση. Οποιαδήποτε τέτοια επέκταση ισχύει από αυτήν την ημερομηνία και υπόκειται σε τέτοιες τροποποιήσεις και όρους, οι οποίοι περιλαμβάνουν και τους όρους λήξης, όπως είναι δυνατό να καθορίζονται και να συμφωνούνται μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών με την ανταλλαγή διακοινώσεων μέσω διπλωματικής οδού ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο που είναι σύμφωνος με τις συνταγματικές τους διαδικασίες.

2. Εκτός αν συμφωνείται διαφορετικά και από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, η καταγγελία της Σύμβασης από ένα από αυτά τα Κράτη σύμφωνα με το άρθρο 30 θα επιφέρει επίσης τη λήξη, κατά τον προβλεπόμενο σ' αυτό το Άρθρο τρόπο της εφαρμογής της Σύμβασης σ' οποιοδήποτε μέρος του εδάφους των Συμβαλλόμενων Κρατών στο οποίο, είχε επεκταθεί σύμφωνα με το παρόν Άρθρο.

Άρθρο 29 **Θέση σε ισχύ**

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιούν το ένα στο άλλο την πλήρωση απαραίτητων συνταγματικών διαδικασιών για την θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης.

2. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογή:

i) όσον αφορά το εισόδημα που προκύπτει κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος, στο οποίο δίδεται η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και κατά τα συνεχόμενα έτη·

ii) όσον αφορά το κεφάλαιο το προσδιοριζόμενο κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί το έτος, στο οποίο δίδεται η τελευταία από τις γνωστοποιήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και κατά τα συνεχόμενα έτη.

Άρθρο 30 **Λήξη**

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά από το έτος θέσης σε ισχύ αυτής της Σύμβασης. Στην περίπτωση αυτήν, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) όσον αφορά το εισόδημα που προκύπτει κατά το ημερολογιακό έτος που ακολουθεί εκείνο εντός του οποίου έχει δοθεί η ειδοποίηση λήξεως και κατά τα επόμενα έτη,

β) όσον αφορά το κεφάλαιο το προσδιοριζόμενο κατά το ημερολογιακό έτος, που ακολουθεί εκείνο εντός του οποίου έχει δοθεί η ειδοποίηση λήξεως και κατά τα επόμενα έτη.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Κοπεγχάγη σήμερα 18 Μαΐου 1989, σε δύο αντίτυπα στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου της Δανίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Δανίας και η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας συμφώνησαν κατά την υπογραφή της Σύμβασης μεταξύ των δύο Κρατών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής όσον αφορά τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, τις ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες θα αποτελέσουν αναπόσπαστο μέρος της εν λόγω Σύμβασης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 10 των σχολίων του άρθρου 8 του Σχεδίου Συμβάσεως του Ο.Ο.Σ.Α. για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος και του κεφαλαίου (1977) πληρωμές που λαμβάνονται από την ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων, αναφορικά με την παράγραφο 3 του άρθρου 12, θεωρούνται σαν πληρωμές από ενοικίαση βιομηχανικού εξοπλισμού. Εντούτοις, τέτοιου είδους πληρωμές, θα αντιμετωπίζονται σύμφωνα με την σύσταση του Ο.Ο.Σ.Α. μετά την αναθεώρηση του Σχεδίου Συμβάσεως του Ο.Ο.Σ.Α. πάνω σ' αυτό το θέμα.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στην Κοπεγχάγη σήμερα στις 18 Μαΐου 1989, σε δύο αντίτυπα στην αγγλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση
του Βασιλείου της Δανίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συμβάσεως από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29, παρ. 2 αυτής.

CONVENTION

BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF DENMARK FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT ON TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Denmark desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital have agreed as follows:

Article 1 Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - (a) in the case of Denmark:

- (i) the income tax to the state (indkomstskatten til staten);
- (ii) the municipal income tax (den kommunale indkomstskat);
- (iii) the income tax to the county municipalities (den amtskommunale indkomstskat);
- (iv) the seamen's tax (somandsskatten);
- (v) the special income tax (den saerlige indkomstskat);
- (vi) the church tax (kirkeskatten);
- (vii) the tax on dividends (udbytteskatten);
- (viii) the hydrocarbon tax (kulbrinteskatten);
- (ix) the capital tax to the state (formueskatten til staten)
(hereinafter referred to as "Danish tax");
- (b) in the case of Greece:
 - (i) the income and capital tax on natural persons;
 - (ii) the income and capital tax on legal persons;
 - (iii) the contribution for the Agricultural Insurance Organisation calculated on income tax;
- and
 - (iv) the contribution for the Water Supply and Drainage Agencies calculated on the gross income from buildings
(hereinafter referred to as "Greek tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
- a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Denmark or Greece as the context requires;
 - (b) the term "Denmark" means the Kingdom of Denmark including any area outside the territorial sea of Denmark which in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Danish laws as an area within which Denmark may exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the seabed or its subsoil; the term does not comprise the Faroe Islands and Greenland;
 - (c) the term "Greece" means the territories of the Hellenic Republic and the part of the seabed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;
 - (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - (h) the term "competent authority" means:

(i) in Denmark: the Minister for Inland Revenue, Customs and Excise or his authorised representative.

(ii) in Greece: the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4 Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5 Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

8. Notwithstanding the preceding provisions of this Article and the provisions of Article 14 (Independent Personal Services), a person who is a resident of a Contracting State and carries on activities in connection with preliminary surveys, exploration, extraction or exploitation of natural resources situated in the other Contracting State shall be deemed to be carrying on in respect of those activities a business in that other Contracting State through a permanent establishment or a fixed base situated therein.

9. The provisions of paragraph 8 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding 30 days in the aggregate in any 12 months' period. However, for the purpose of this paragraph, activities carried on by an enterprise related to another enterprise within the meaning of Article 9 (Associated Enterprises) shall be regarded as carried on by the enterprise to which it is related if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise.

Article 6 Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 Shipping and Air transport

1. Income derived from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ship is registered or documented.
2. Subject to the provisions of paragraph 1, income derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of a ship in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
3. Income of an air transport enterprise of a Contracting State derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. For the purpose of this Article, profits from the operation in international traffic of ships or aircraft include profits derived from the rental on a full or bareboat basis of ships or aircraft if operated in international traffic by the lessee or if such rental profits are incidental to other profits described in paragraphs 1, 2 or 3, as the case may be.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

6. With respect to profits derived by the Danish, Norwegian and Swedish air transport consortium, known as the Scandinavian Airlines System (SAS), the provisions of paragraphs 3 and 4 shall only apply to such part of the profits as corresponds to the shareholding in the consortium held by Det Danske Luftfartsselskab (DDL), the Danish partner of Scandinavian Airlines System (SAS).

Article 9 Associated Enterprises

1. Where:

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State and taxes accordingly profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed:

- (a) 38 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Greece; and
- (b) 18 per cent of the gross amount of the dividends if the company making the distribution is a resident of Denmark.

The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the law of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 8 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in

which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such

permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that Contracting State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless:

- a) he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base; or
- b) he is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any two consecutive calendar years, in which case the income derived by the individual during such a period or periods may be taxed in the other State.

However, to the extent the abovementioned remuneration is not taxed in the State where the recipient is a resident, the remuneration may be taxed in the other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of the Convention.

4. Where a resident of Denmark derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in Denmark.

Article 16 Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17
Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18
Pensions, Social Security Payments, Annuities and Alimony

1. a) Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.
b) However, such pensions and annuities shall be taxable only in the State in which they arise if the recipient is a national of that State.
2. Social security payments shall be taxable only in the State in which they arise.
3. Alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof, shall be taxable only in that other State.

Article 19
Government Services

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. The provisions of Articles 15 and 16 shall apply to remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22
Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8 of this Convention.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23
Methods of Elimination of Double Taxation

Double taxation shall be avoided as follows:

1. Subject to the provisions of paragraph 2, where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow:
 - (a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State;
 - (b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in that other State.

2. Where a resident of Denmark derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, shall be taxable only in Greece, Denmark may include this income or capital in the tax base, but shall allow as a deduction from the income tax or capital tax that part of the income tax or capital tax, which is attributable, as the case may be, to the income derived from or the capital owned in Greece.

Article 24
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The term "nationals" means:

- (a) all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
- (b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the

purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in this Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26 Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27

Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28

Territorial Extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications to any part of the territory of the Contracting States which is specifically excluded from the application of the Convention, and which imposes taxes substantially similar in character to those to which the Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed between the Contracting States in notes to be exchanged through diplomatic channels or in any other manner in accordance with their constitutional procedures.

2. Unless otherwise agreed by both Contracting States, the termination of the Convention by any of them under Article 30 shall also terminate, in the manner provided for in that Article, the application of the Convention to any part of the territory of the Contracting States to which it has been extended under this Article.

Article 29
Entry into Force

1. The Contracting States shall notify to each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1, and its provisions shall have effect:
 - (i) in respect of income derived in the calendar year next following the year in which the latter of the notifications referred to in paragraph 1 is given, and subsequent years;
 - (ii) in respect of capital assessed for the calendar year next following the year in which the latter of the notifications referred to in paragraph 1 is given, and subsequent years.

Article 30
Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the year of entry into force of this Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of income derived in the calendar year next following that in which the notice of termination is given, and subsequent years;
- b) in respect of capital assessed for the calendar year next following that in which the notice of termination is given, and subsequent years.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Copenhagen this 18th day of May 1989, in the English language.

For the Government of the
Hellenic Republic

For the Government of the
Kingdom of Denmark

PROTOCOL

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Denmark have agreed at the signing of the Convention between the two States for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital upon the following provisions which shall form an integral part of the said Convention.

Subject to the provisions in paragraph 10 of the commentaries to Article 8 in the OECD Model Convention on income and on capital (1977), payments received from the leasing of containers are, with reference to paragraph 3 of Article 12, considered as payments from the leasing of industrial equipment. However, such payments shall be treated in accordance with the OECD Recommendation after the OECD Model Convention has been revised in this respect.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Copenhagen this 18th day of May 1989, in the English language.

For the Government of the
Hellenic Republic

For the Government of the
Kingdom of Denmark